

Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, Ústav bohemistiky

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce a studijní obor: Miroslava Chadtová, BOH-AJL

Název práce: Pflegerova Paní fabrikantová a Flaubertova Madame Bovary

Vedoucí bakalářské práce: prof. PhDr. D. Tureček, DSc.

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce	x				
2	Formulace cílů práce a jejich splnění	x				
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)	x				
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)	x				
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	x				
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu	x				
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)	x				
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	x				

A = výborně	B = velmi dobře	C = dobře	N = nelze hodnotit	NN = nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	------------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Velmi rozsáhlá a soustavně vytvářená bakalářská práce Miroslavy Chadtové obsáhla penzum problematiky, které by spíše odpovídalo práci diplomní. Již prvních takřka šedesát stránek, zabývajících se recepcí Pflegerova díla a Paní fabrikantovi zvláště, znamenalo náročnou heuristiku i interpretaci pramenů a samo o sobě by dostačovalo k naplnění požadavků kladených na bakalářskou kvalifikační práci. Autorka přitom svedla rozlišit primární a posteriorní recepci, pracovala s podněty recepční estetiky. Zároveň se opřela i o sekundární literaturu, leckdy i velmi speciální (Velemínský, Pover, Tauer) a především neulpěla na dnes velmi časté obsahové shrnutí pramene, nýbrž šla k jeho interpretaci. Rozlišování v povaze pramenů vedlo autorku i k vydělení speciální podkapitoly, věnované ideologickým reinterpetacím Pflegerova díla (od s. 36). Čtenář bakalářské práce tu má před očima rozdíl mezi stanovisky Máchalovými či Novákovými a náhledy v lepším případě Václavkovými či Polákovými.

Obraz recepce Paní fabrikantové je uvozen přehledem dostupných edic. I tuto zdánlivě mechanikou pasáž svedla autorka nejen komentovat, ale i kontextualizovat, kupříkladu i tak speciálními texty, jakým byl článek Skutilův. Pasáže o nuancích recepce klíčového Pfliegerova románu by si po drobném dopracování říkaly o samostatné uveřejnění v některém z odborných časopisů (na mysli mám především *Litteraria olomucensia*). Kolegyně Chadtová zároveň v první části svého textu dala najevo, že je dobře usazena v tradiční, dobré variantě literárně historického řemesla, předpokládajícího rešerši, bibliografii a rekonstrukci recepce jako nutné kroky, umožňující utvořit si rámec, ukotvující vlastní analýzu a interpretaci.

I druhá část práce by svou povahou a rozsahem obstála jako samostatný bakalářský projekt. Autorka tu svou práci adekvátním a produktivním způsobem opřela o naratologickou (Kubíček, Hrabal, Fořt, Rimmon-Kenanová, Stanzel) a dokonce i filozofickou (Kofátko) literaturu. Je potřeba podotknout, že ve studiu a vyhledání příslušných prací kolegyně Chadtová postupovala poměrně samostatně, což také svědčí v její prospěch. Jen ve zcela ojedinělých případech by bylo možno její přístup korigovat: tak na s. 63 přisuzuje konstrukci a koncepci postav vypravěči, který je ale sám identickým konstruktem autorovým, jakým jsou právě postavy. Jednalo by se ale o možná upřesnění, nikoli o pochybení, která by zkreslila výsledek práce.

Teorie přitom nebyla diplomantce cílem, nýbrž instrumentem. Jeho pomocí svedla postihnout společné jmenovatele i specifické rysy obou zkoumaných textů, Paní fabrikantové a *Madame Bovary*. Kolegyně Chadtová přitom prokázala nejen dovednost analýzy, ale i elementární smysl pro estetické kvality textu, pro funkčnost a platnost detailu (tak barev oblečení) a v neposlední řadě se svedla rozhlédnout i po evropském kontextu (tak zmínka o dalších variantách profilující ženské postavy, třeba u Ibsenba). Oddíl je jasně a funkčně strukturován a pohybuje se od titulních ženských postav přes klíčové figury mužské k figurkám sekundárním. Je ve prospěch věci, že autorka tu dobře ví o Proppově typologii postav a jejich funkcí. Umožňuje jí to vnímat postavy nikoli jako pasivní odliky reálného, jako reprezentativní typy, jak se nejednou ve výkladech o realismu děje, nýbrž jako funkčně strukturní narativní konstrukty.

Dalším parametrem zkoumaných textů, ke kterému kolegyně Chadtová soustředila pozornost, je prostor. I ten vnímá jako narativní konstrukt, nikoli jako prostou mimetickou funkci, jak bývá někdy realistický či naturalistický popis vykládán. Oporou o práci Stanislavy Fedrové dokáže postihnout základní funkci prostoru, vytvoření pravděpodobných kulis, dodávajících vyprávění věrohodnosti. Zde je mimochodem možno shledávat rozdíl v porovnání s naturalismem, v němž prostředí vstupuje jako aktivní hráč do tragického příběhu lidských osudů. Jistou sumou naratologické analýzy je souhrnný výklad, schematizovaný i pomocí velmi přesvědčivých grafických znázornění (od s. 97). Mezi hlavní závěry práce můžeme řadit konstatování o rozpětí Pfliegerova textu mezi romantismem a realismem.

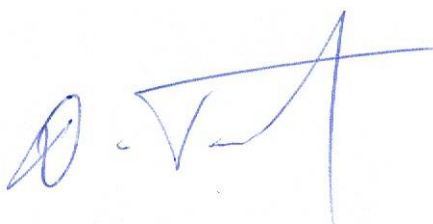
Práce je psána kultivovaným a korektním stylem, v němž takřka nenalezneme jednotlivé drobné lapsy. Jazyk práce není nesen dnes obvyklým klopotným potýkáním, ale vznese i k názorné a půvabné realizované

metafoře („Postupně se v ní rozvíjí poupě mileneckého citového vzplanutí, jehož lístky se snaží s bolestivou urputností othávat a nemilosrdně ničit“, s. 66).

Bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: výborně

V Českých Budějovicích 16. 5. 2018



.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------